

Efterårstur med Hymeren 2015 *Sydtyskland og Alsace: Del 1*

Dette bliver vores første længere tur i autocamperen. Vi har været ude og prøve den med et par weekendture, for selv om det er camping, så er det alligevel ikke helt det samme. Autocamperen kræver tilvænning; den er jo en BIL med heraf følgende tekniske finurligheder, man lige skal sætte sig ind i. Men alt fungerede perfekt, derfor nu er vi parate til at vove os længere væk hjemmefra.

Som sædvanligt støder vi også på et par udfordringer, som vi bestemt ikke havde regnet med...

Schwarzwald gennem bilruden

Mandag, 24. august 2015

Inden vi for alvor kridter syvmilestøvlerne skal vi lige køre forbi Danish Agro for at få vejret vognen. Vægten siger, at vi har 40 kg at gøre godt med. Det er ikke meget; camperen er en tung krabat med stor motor, automatgear, ekstraudstyr, cykler.

Kørefornemmelsen er *helt* anderledes. Man sidder oppe på 1. sal med godt overblik over trafikken og landskabet. Mercedes-motoren kører let og ubesværet, automatgearet er som en drøm, man vænner sig hurtigt til bilens noget større dimensioner. Sidevindsfølsomheden kræver dog ekstra opmærksomhed, og især når man overhaler lastbiler - nu må vi jo køre hurtigere end dem - rykker det mærkbart i bilen, så man skal have godt fat i rattet.

Den første nat vil vi gerne være på en campingplads, det ved man, hvad er. Vi stiler mod en nær ved Berlin; der er feriemylder omkring campingpladsen, og da jeg skal checke ind vil jeg næsten ikke tro det: alt er optaget! Øv!! Vi ville gerne være nået frem. Det gode sommervejr har lokket campisterne væk hjemmefra. Den unge mand ved skranken forsøger at komme med alternative parkerings-forslag, men

Gert vil videre. På GPS'en finder vi - ad gyseligt hullede DDR-veje - en ret mennesketom "Naturcamping" langt ude i skoven ved en sø. Sanitæren er "enkel men ren" og temmelig forældet. De 19 Euro, det koster, virker noget overdimensioneret i forhold til den spartanske standard. Internet er ikke nået herud endnu. Men det er måske nærheden til Berlin og Potsdam, der gør, at pladsen trods alt overlever.

I hvert fald trænger vi lige til en køleskabskold drink på en bænk nede ved søen (←), mens skumringen sænker sig, og har efterfølgende en rolig nat.

Næste dag overrasker med den første udfordring.

Tirsdag, 25. august 2015

Den begynder nemlig med noget nær en kold (våd) tyrker! Alt imens vi sidder og nyder vores nyherværelse opdager vi pludselig til vores rædsel en temmelig stor vandpyt på gulvet. Katastrofe! Optørring med lynets hast, resultatløs undersøgelse af vandets ophav, ringen til forhandleren hjemme, søgen på smartphone efter et Hymner-værksted i nærheden og opbrud til Hoppegarten, en forstad på Berlins østlige udkant, hvor vi evt. kan få hjælp. Det tager 1 ½ time i tæt formiddagstrafik at komme dertil, og selvfølgelig trækker man beklagende på skulderen. Man har desværre ikke tid. Åh nej. Men tiden finder man så alligevel, det er forbindelsesstykket mellem 3 vandledninger, der er knækket, og pumpen har bare sprøjtet vandet ukontrollabelt ud - det hele beliggende under siddebænken og lige op ad elektro-blokken. Men vi er heldige, elektronikken slap og værkstedet havde den nødvendige reservedel. Efter en lille times tid er vi på vej igen, denne gang mod Greiz, hvor vi har en tysk besøgsaftale.

Greiz har ingen campingplads. Sidst var vi her med campingvogn og boede på campingpladsen in Clodra, ca. 25 km udenfor. Det duer jo ikke med autocamper. Heldigvis har Greiz dog fået en rigtig god, relativt nyindrettet stellplads: et indhegnet, saftigt stykke grønt græsareal ved siden af Schwimmbad, i princippet også til campingvogn. Man ringer til et telefonnummer, og kort efter kommer en ung mand, åbner bommen, låser døren til servicebygningen op, hvor der venter de fineste sanitære forhold, og efter at have betalt 15 Euro inkl. el + 20 i depositum for nøgler installerer vi os og har således det hele for os selv. Vi forbliver de eneste.

Onsdag, 26. august 2015

I dag bliver det så entydigt vejen, der er målet. På GPS'en har vi klikket motorveje ud, så turen fra Greiz går i smukt solskin over land og ad smalle veje, op over Vogtlands øde højedrag, tæt forbi den tidligere tysk-tyske grænse, gennem skovklædte bakkedale. Temperaturen strejfer efterhånden de 27 grader. Efter en nat på stellplads vil vi gerne på campingplads og har valgt *Maincamping* i Lichtenfels, lige direkte ned til den unge Main-flod.

Allerede ved første blik kan vi lide pladsen, den udstråler ro og hygge. Vi installerer os, det går dejligt hurtigt: køre på plads, slukke motoren, trække håndbremsen, ud med campingmøblerne. Og så er man der. Hvis man vil, kan man sætte el-stikket til. Det gør vi, og vi ruller også markisen ud (←).

Her er dejligt. Floden ligger for vores fødder, den driver dovent afsted fra højre til venstre, en gang imellem glider en kano forbi, og også en motions-svømmer får vi øje på. Vi beslutter os i

løbet af en kølig øls tid at blive her i 2 nætter. Mere kan det desværre ikke blive til, idet vi har operabilletter til 2 dage senere i Bayreuth. Næste dag cykler vi en lang tur i omegnen og handler i det nærliggende supermarked. Og så står den ellers på afslapning under markisen.

Torsdag, 28. august 2015 er vi på tur igen. Nu er vi vist ved at finde autocamper-kadencen. Mens vi med campingvogn plejede målrettet at stile fra A til B på den mest problemfrie måde, tillader vi os nu at

udforske de små, krogede veje og standse op undervejs, når kortet lover en seværdig småby, så som for eksempel Thurnau, der er fremhævet på vejkortet.

Målet er rigtig nok *Bayreuth*, men først bliver det altså en stop-over i bemeldte *Thurnau*, der på kortet er markeret med gul og derfor lige værd at kigge på. Der parkerer vi på en autocamperplads (!), for sådan en har de skam her, selv om byen er meget lille, og går på sightseeing. Her er ganske spændende(↑).

Næste stop er så *Bayreuth*. Da byen ingen campingplads har, er vi nødt til at finde en alternativ overnatningsmulighed til vores Hymer. Heldigvis husker jeg rigtigt fra sidst vi var her: der findes så sandelig en stellplads, beregnet til *Festspielbesucher*! Den er godt nok ikke noget at skrive hjem om, beliggende ved et jernbanespor (dog næsten ingen togtrafik), over for et kedeligt Edeka-supermarked og ved siden af en indhegning med flaske- og papircontainere (↓), der indtil kl. 22 bruges med jævne mellemrum. Nærmest som trøst kan vi se toppen af Festspielhaus herfra, der stikker gavlen frem længere oppe bag træer (↓).

Vi er her allerede midt på dagen, spiser frokost, vasker op – og pludselig opdager Gert til vores fornyede rædsel vand på gulvet! SATANS. Fejlen er hurtigt lokaliseret men ikke muligt for os at reparere: "vand-låsen" (sifon'en) under køkkenvasken er knækket, det er svært at komme til, og hvordan i det hele taget sætte den fast igen? Ud med skuffernes indhold, tørre, tørre, tørre, alt imens tiden går. Men det lykkes da at klæde om til tiden, og klokken kvart i 17 tripper vi i vores operatøj op til "den grønne bakketop" ("der

grüne Hügel"), som man kalder Festspielhaus' beliggenhed. Da vi sent om aftenen vender tilbage har vi fået selskab af en stor mærkelig dekoreret lastbil, så vidt vi kan se i mørket, ellers er her ret roligt. Kun en gang imellem kører en bil forbi. Senere får vi os en forskrækkelse. Nogen pusler udenfor, og pludselig bankes der på døren. Gert råber bøst op – ingen reaktion. Urostifterne (der var flere, man kunne høre dem snakke) er forsvundet igen.

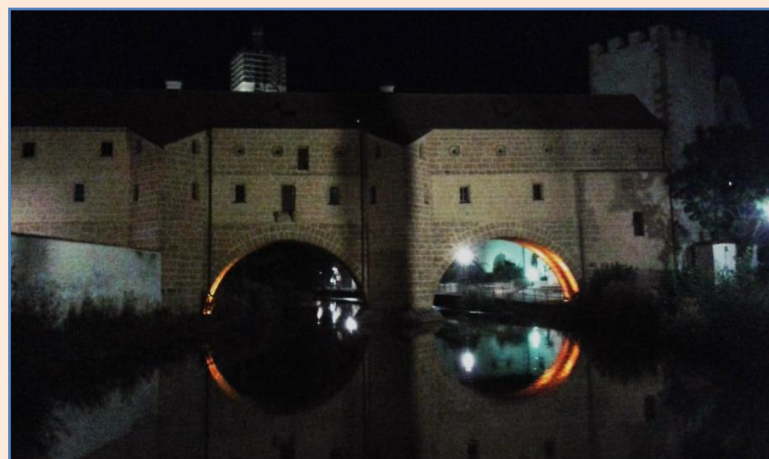

Lørdag, 29. august 2015

Efter en nat med urolig søvn vågner vi da i live alligevel, men tynget ved tanken om køkkenvasken. Det er illusorisk at håbe på et åbent værksted her i weekenden, så indtil videre må vasken ikke bruges. Vi fortsætter derfor efter planen mod *Amberg*, hvor vi har en kaffeaftale hos fætter Hermann. Inden da snupper vi dog en overnatning i Fichtelgebirge (←) på campingplads *Fichtelsee* ved byen Fichtelberg. Der er ikke langt, derfor ankommer vi relativt tidligt og kan nå en lille vandretur inden aftenmaden.

Søndag, 30. august 2015

I strålende solskin går det videre over land og fjernt fra alfarvej (→). Vi finder stellpladsen i *Amberg*, hvor vi installerer os senere efter en del hyggelig autocamper-snak hos fætteren, der som ægte tysker allerede er i gang med sin autocamper nummer 3 og giver os et par fiduser. Temperaturen har i mellemtiden sneget sig op på næsten 33 grader, det er DRØNVARMT. Aftenen frister til en lille afslutningsrunde gennem den hyggelige by, centrum er tæt på, som ved næsten alle autocamper-stellpladser. Sveden hagler af os - en god lejlighed til at indvie vores udendørsbruser, i

nattens ly og skjult bag autocamperens garagedør. Dejligt med lidt køligt vand på de dampende lemmer uden at behøve at gøre rent efter sig.

Månen hænger fuld og kuglerundt bag træerne.

← *Amberg. Broen, kaldet "brillen", over floden Vils.*

Mandag, 31. august 2015

Varmen er ved at slå os helt ud! Det bliver op

til 34 grader i dag, heldigvis mens vi sidder i bilens klimatiserede indre og kører over land. Vi har stadig klikket motorveje ud, GPS'en finder derfor de mest fortænkte genveje, som Hymeren dog følger uden at kny. I den kønne lille by *Berching* (↓) ved Ludwigs-kanalen (↓↓) gør vi holdt og slentrer lidt rundt. Frokosten spiser vi på en udeservering under en stor parasol. Dejligt at være på tur ud i det blå.

Dagens etape ender på *Donau-Lech-Camping* syd for Donauwörth, vi gider ikke at køre længere. Med et lille glas i skyggen og iført mindst muligt klinger dagen ud. I morgen går det videre til Hymer-fabrikken i Bad Waldsee for at få ordnet vores køkkenvask. Derefter har vi - for første gang overhovedet! - ikke nogen rigtige planer. Men vi skal vist nok smutte over til Frankrig og køre lidt rundt i Alsace.

Tirsdag, 1. september 2015

Den lille by *Bad Waldsee*, hvor Hymer holder til, når vi til ad de små veje. Hymer fylder meget i bybilledet herude, tæt på centrum. Det må betyde mange arbejdspladser til byen. På værksområdet findes en mindre

stellplads, som her – kl. 21.00 – er fyldt (næsten) helt op. Alt sammen med Hymer-biler, der så godt som alle venter på en værkstedsaftale. Her er endda en italiener.

Ved Hymer-fabrikken. Denne type stellplads bryder vi os absolut ikke om, selv om det er nok så gratis. Men pga. værkstedsbesøg er vi tvunget til at være her. Senere får vi også en nabo til den anden, endnu ledige side.

Forhåbentlig kan vi komme til uden aftale for at få repareret vores køkkenvask. Det kan vi skam, og endda med det samme, uden ventetid. Det hjælper, at vores autocamper er splinterny, vi er stadig inden for garantiperioden, det kræver bare en underskrift. I shoppen køber vi imens et Hymer-Fahrerhaustæppe, en meget savnet opbevaringsbeholder til døren på tilbud (men dyrt nok, siger Gert), et Schuko-stik (som vi senere mister igen), 2 sæt *Verzurrösen* (kender ikke navnet på dansk). Og så kigger vi selvfølgelig på nogle af de andre modeller og glæder os fortsat over vores egen, især nu, hvor den bliver repareret og hel igen.

I øvrigt er temperaturen faldet til 24 grader, og på et tidspunkt begynder det at styrte ned i stride strømme. Vi havde overvejet at køre videre til en anden stellplads, her er meget parkeringspladsagtigt, dog med gratis el (troede vi). Men i betragtning af, at vi er inden døre alligevel og det således er noget ligegyldigt, hvor vi opholder os, så har vi besluttet at blive her til i morgen. Hvor vi gerne vil aflægge Hymer-museet et besøg. PS: Elektriciteten var ikke gratis alligevel. Vi havde bare fundet et udtag, hvor der stadig var noget tilgodehavende på, der i løbet af natten slap op, og køleskabet derfor gik over til gas.

Onsdag, 2. september 2015

Efter en rolig nat på Hymer-Service-Centrets stellplads starter den nye dag med meget gråt gråvejr, der bliver ved resten af dagen. Hymer-museet ligger lidt udenfor. Der er store parkeringsarealer, så her kunne vi sagtens have stået også. Museet viser campingvognens udvikling fra dens spæde begyndelse til i dag. Meget, meget morsomt og ret nostalgisk. Der er noget at genkende fra vores ungdoms vår.

På Hymer-museet og gensyn med campingvognens ungdom - ren nostalgi.

Og hvad skal vi så? På ACSI-CD'en leder vi efter en campingplads, og der må gerne være en lille by nær ved. Det bliver så campingpladsen *Waldbad* lige ved Isny i Allgäu. Pladsen ligger i udkanten af en skov og ved en meget lille, køn badesø. Her er pænt og rent, det er en rabatplads, men alle parcellerne med fuld sol er optaget. Det gør dog ikke så meget, da den jo ikke skinner alligevel.

Camping Waldbad: Badesøen (hvor der er leben, når vejret er godt, siger campingfatter) og kig hen mod det hjørne, hvor vi stikker snuden frem. Sanitærbygningen til venstre. Det kniber med solskin.

Ankommet og installeret i en håndvending starter vi med frokosten, der kommer alligevel nogle solstrejf, men det bliver ikke til mere. Derefter marcherer vi ned til byen. Undervejs må vi flugtagtigt søge ly under et halvtag, fordi der kommer en ordentlig byge. Selve byen Isny er ganske hyggeligt – bare solen dog ville skinne! Vi kigger også lige på den absolut bynære autocamper-stellplads: en parkeringsplads uden formlidende omstændigheder, men 3 skridt fra byens centrum.

Senere aftensmad og internet. Måske bliver vejret lidt bedre i morgen, hvor vi vil på vandretur. Vi er i Allgäu med grønne sætere og de høje Alper i horisonten.

← Lidt bybillede af Isny/Allgäu

Torsdag, 3. september 2015

Målet med den planlagte vandring er *Eistobel*-slugten. Desværre bliver det i silende regn, der indhyller landskabet i tågeslør. Her er smukt, selv om

solen gemmer sig langt væk. Til frokosten kryber vi ind under et stort og tæt grantræ, hvor der er nogenlunde tørvejr. Det er fristende at tage bussen hjem efter endt vandring, men da den først går om tre kvarter marcherer vi vejen tilbage også.

Vi er totalt gennemblødte, da vi er hjemme igen. Gert tænder for al varmen, mens jeg hænger noget af det våde tøj op under markisen, så kan det dryppe af så længe. Resten arrangeres kreativt ude i toiletrummet.

Og det hele kræver en kold øl, som vi lige har to tilbage af i køleskabet. Det smager himmelsk, mens regnen hamrer på taget.

↑ *Allgäu-regionens sæterlandskabet i regnslør. Vi savner køerne - mon de er staldet op? Allgäu er Tysklands hovedproducent af mælk og ost.*

← *Afsnit af slugten Eistobel. Det regner vedholdende.*

I morgen tager vi videre. Vi har planlagt byerne *Wangen* og *Ravensburg*, markeret med gult på kortet, og der findes jo stellpladser overalt.

Klokken er 21.32 nu, det er bælgmørkt. Jeg må se, om jeg kan finde vejen til sanitæren uden at fare vild.

Fredag, 4. september 2015

Regnen styrtede ned i nat, det drønedede vildt på taget, så jeg halvdrømmer om at blive opslugt og skyllet væk af en rivende bjergbæk...

Men her til morgen skinner solen! Fluks anrettes morgenkaffen udenfor og flyttes det stadig våde tøj ud i solen, så det kan tørre

færdig. Derefter pakker vi sammen. Inden vi starter bilen når Gert lige at reparere vores vakkelvorne el-stik, der allerede i lang tid har set faretruende ud. Klokken er 11.15, da vi er på landevejen igen.

Første stop er *Wangen im Allgäu* (↓), en meget hyggelig middelalderby med megen barok. Parkeringen forgår på byens stellplads, hvor der allerede har etableret sig en masse autocampere. Så her skal vi ikke blive, man står for tæt og for kedelig parkeringspladsagtigt. Men solen skinner, vi får os dagens

Mittagstisch hos Restaurant Krone, og så kører vi videre. Vi når også lige at handle hos Rewe, som ligger ved udfaldsvejen. Nu er lagrene fyldt op igen inkl. et nyt batteri til min mus.

Et hjørne af Wangen

Undervejs ændrer vi planen om næste stop. Vi stiler nu mod Amtzell (aldrig hørt om før), en lille flække mellem Wangen og Ravensburg. Her findes der alle tiders stellplads (skiltning →) ude i smukt bølgende sæterlandskab med Alperne i det fjerne, med gode sanitære faciliteter og godt albuerum. Vi snupper pladsen i det fjerneste hjørne, hvor vi er (næsten) helt for os selv (↓). Pladsmanden kommer og kasserer 10 Euro for en nat, jeg har puttet 1 Euro i automaten, så vi får 2000 kW strøm. Aner ikke, hvor langt det rækker. Senere supplerer vi med yderligere 1 Euro, for en sikkerheds skyld, og det holder til næste dag.

Vi sidder ude længe, og så døber vi vores autocamper på navnet FRANZ og drikker tysk champagne til. Navnet er til minde om min far, der for mange år siden havde planer om at bygge en autocamper, længe før de overhovedet var kommet på mode, og som skulle være afløser til hans selvbyggede campingvogn, der lagde grunden til min passion for camping.

Lørdag, 5. september 2015

Forlader den flotte stellplads i rimelig god tid. Hvis ikke den lå så langt ude på landet ville den have været et oplagt sted til et lidt længere ophold. Men vi vil videre og stiler nu mod *Ravensburg*. Her parkerer vi på AC-pladsen og marcherer derfra de 15 minutter ind til byen. Undervejs kommer vi forbi en Jack-Wolfskin-butik, og her køber vi hver især en fleece-jakke (min glemmer jeg 1 ½ måned senere i flyet til Shiraz). Gerts er den dyreste.

Det er torvedag i Ravensburg næsten over det hele, det er fristende med alle de pølser og tørrede frugter og italienske delikatesser og høstfriske grøntsager. Men vi modstår og tager i stedet videre de 4 km nordpå til *Weingarten*, der har en 3-stjernet barok-katedral med tilhørende kæmpe klosterbygninger. Inden vi begiver os ud på sightseeing spiser vi dog lidt frokost fra eget køleskab, parkeret på en stille villavej tæt på.

Katedralen og klosterbygninger i Weingarten ↓

Katedralen er stor og flot i behersket barok, en orgel sørger stemningsfuld for diskret baggrundsmusik. Vi er ikke de eneste besøgende. Kirken har stor betydning inden for det katolske religiøse liv, caminoen til Santiago går forbi her også.

Efter Weingarten er det videre over land, forbi *Salem* nord for Bodensøen med den berømte kostskole, der har til huse i et stort renæssanceslot, derfra uden om *Überlingen* med destinationen campingpladsen i Wahlwies, hvor vi til vores store forbløffelse må opleve, at alt er optaget! Det er så anden gang på denne tur. Altså

videre til campingpladsen i *Orsingen* tæt ved, her er der plads. Ikke det mest charmerende anlæg – åben flade uden formildende afgrænsning mellem naboerne, så jeg sætter læsejlet op for at afskærme lidt mod den interne færdselsåre, der går lige forbi. Men nydelige sanitære forhold og pænt og ordentligt, lige ved siden af et Freibad med gratis adgang for campisterne, sikkert et hit om sommeren. En indkøbstur til et

Edeka-discountmarked næsten ved siden af bliver det også til, selv om vi egentlig ikke mangler noget (men regningen siger alligevel 31 Euro).

Området her har mange cykelruter, og der er meget at se. For første gang synes vi, at vi mangler en bil - eller i det mindste bare en e-cykel, der giver større bevægelsesfrihed. Dog vil vi i morgen prøve at cykle ned til Bodensøen, der befinder sig ca. 10 km herfra. Landskabet har tilsyneladende ikke de store stigninger. Og hvad vi herefter skal må vi planlægge i morgen. Vi agter i hvert fald at blive her i to nætter.

Søndag, 6. september 2015

Regnvejr i nat – temmelig kraftigt. Fortsætter med gråvejr her til formiddag, dog alt imens der kommer flere og flere strejf af blå himmel fra vest, ledsaget af blæst.

Godt kl. 11 starter vi cyklerne og stiler mod den lille by *Bodman* ved Überlinger See, den nord-vestlige arm af Bodensøen. Vi passerer den ene æbleplantage efter den anden med fuldmodne gule, røde, næsten sorte æbler på de lave træer, de fleste af dem overdækket af langstrakte net. Mod regn- og haglskader, fik vi tidligere at vide. Høsten er lige omkring hjørnet, der er opstabledede bjerge af transportkasser her og der.

Det bliver mere og mere solskin, så vores frokostpakke spiser vi på en bænk med front mod søen. Herfra afgår et skib til den anden side af søen og længere hen til Überlingen, men desværre er båden sejlet kort før vores ankomst. Den næste afgang ville være for sent.

Tilbage igen; der skal forceres nogle stigninger, der giver sved på panden og tiltrængt høj puls. Det blæser tilmed kraftigt, så da vi er hjemme igen sætter vi stormbardunen op – vi skal bare lige finde ud af, hvordan man gør. Solen skinner. Senere aftensmad og efterfølgende så småt at pakke sammen. I morgen går det videre.

Campingpladsen her er for charmemorladt, og ACSI starter først den 9. september.

Mandag, 7. september 2015

Spændende dag på flere måder. Det starter med, at Gert uforvarende kører senderen til barometret over, som jeg havde lagt i skjul på bildækket og glemt alt om. Kaputt. Øv.

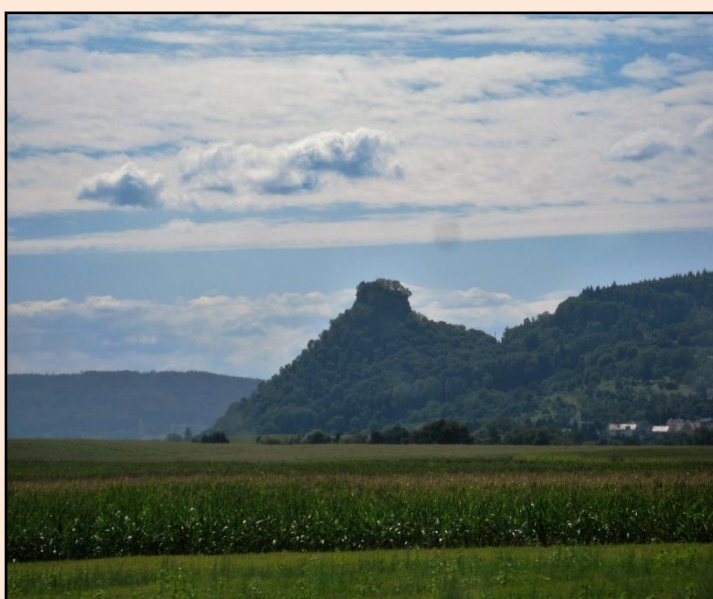

Ruten går forbi *Schloss Langenhagen* tæt på Orsingen. Der findes et Fastnachtsmuseum, men det er til Gerts lettelse lukket (jeg ville gerne!). Dernæst videre til *Aachtopf*, som beskrives som Tysklands største kilde med 8000 l i sekundet. Her udspringer floden Aach, der får 2/3 af sit kildevand fra Donau, og danner en lille sø. Så videre mod vest til *Hegau-regionens* udslukte vulkanlandskab, hvis kegleformede bakketoppe giver landskabet sin karakteristiske skyline. Her stiler vi mod *Hohentwiel*, hvor der på vulkantoppen breder sig Tysklands største borg(ruin)anlæg med Baden Württembergs smukkeste udsigt (står der). Det er en lang og krævende opstigning, men belønningen er et utroligt spændende område at gå rundt i, med storslået 360 graders panoramaudsigt. Bodensøen synes meget tæt på. Rundturen deroppe afsluttes med en frokost i panorama-restauranten, inden vi klatrer ned igen.

↑ Schloss Langenhagen, pakket ind i parkens efterårsfarver.

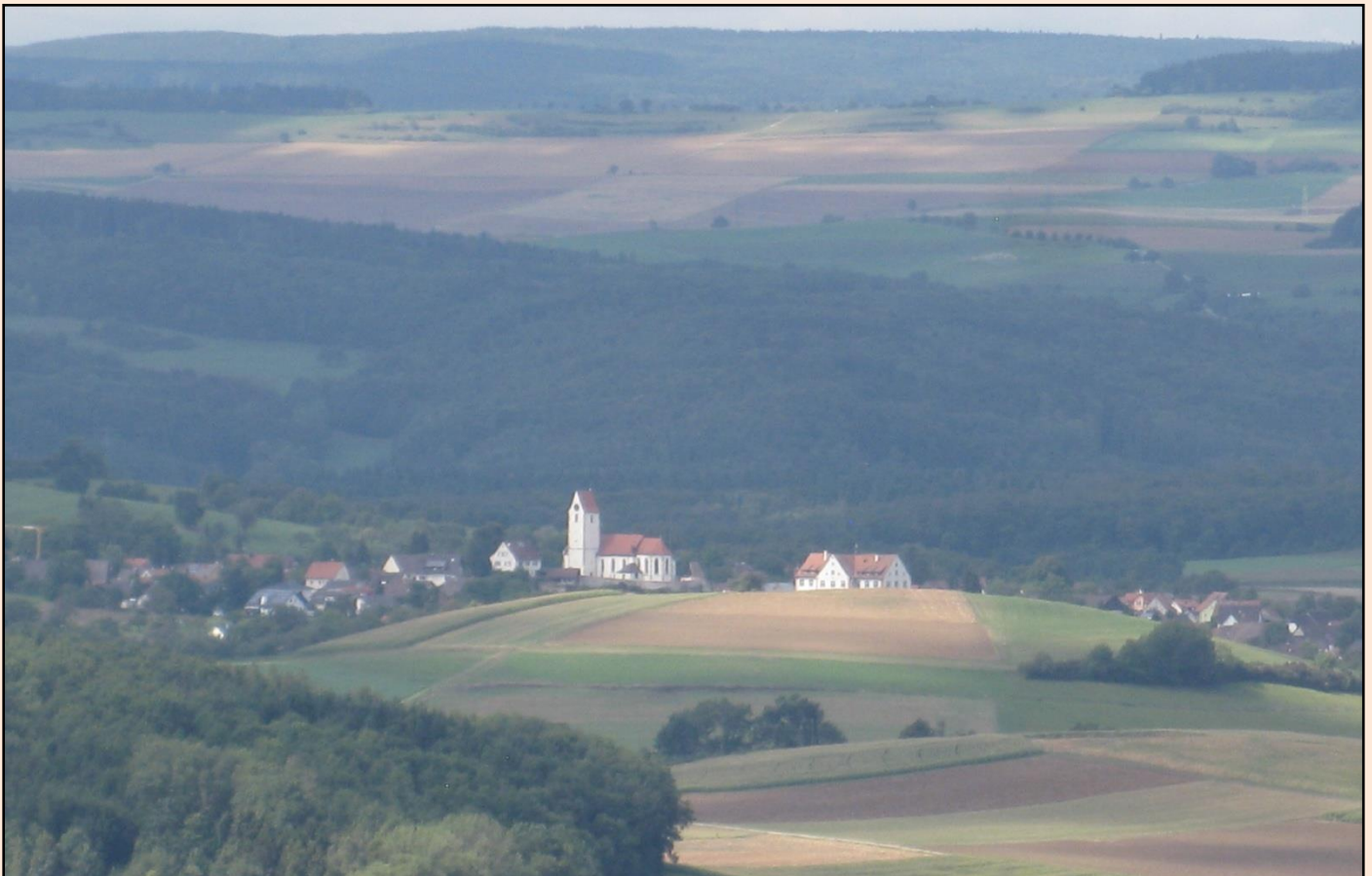
← Aachquelle eller Aachtopf. Man kan lige skimte kildesøen bagved.

Landskab med udslukte vulkaner: regionen Hegau øst for Bodensøen. Vulkanaktiviteten startede for 14 millioner år siden og sluttede med sidste istid. Tilbage er 6 karakteristiske, mere eller mindre kegleformede bjergtoppe, der alle havde en borg på toppen. Af dem er der idag kun (rester af) ruin tilbage.

På borgruinen Hohentwiel, 686 m over havet. Her er MANGE motiver. Blikket når langt til alle sider. Bodensøen ligger ude i horisonten, byen Singen anes lige nedenfor.

Næste mål er *Engen* (også markeret med gul på kortet), og på vejen passerer vi lige en sidste vulkankegle. Landskabet er smukt på en særpræget måde.

I Engen sonderer vi muligheden for en stellplads, men den er næsten fyldt op, og vi gider ikke stå som sild i en tønne, så vi tager videre til en campingplads af den mere beskedne slags med mange ikke tilstedeværende fastliggere. Da Gert vil tilslutte el-stikket, er der ingen elektricitet. Han prøver med forskellige udtag – ingenting. Skiller det lige reparerede stik ad og samler det igen – ingenting. Kigger i manualen, prøver HFI-relæet – ingenting. Hm. Skiller så stikket ad igen, denne gang i den anden ende: og her finder han fejlen. Ledningerne er blevet trukket ud af deres fæste. Og hvorfor? Tjæ, de kunne ikke tåle at blive kørt hen over, da Gert i morges skulle bakke for at få kilerne fri af dækkene.

manualen, prøver HFI-relæet – ingenting. Hm. Skiller så stikket ad igen, denne gang i den anden ende: og her finder han fejlen. Ledningerne er blevet trukket ud af deres fæste. Og hvorfor? Tjæ, de kunne ikke tåle at blive kørt hen over, da Gert i morges skulle bakke for at få kilerne fri af dækkene.

Og som dagens tredje fadæse opdager jeg, at jeg glemte stik-adapteren på sidste campingplads, da jeg rullede ledningen op. Heldigvis har vi en ekstra.

Gert reparer el-stikket. Læg mærke til, hvor god plads der er i garagen til cyklerne. Vi har besluttet at skifte dem ud med el-cykler næste år. Så er vi opdateret, også i forhold til vores jævnaldrende medcampister.

Alt i alt altså en oplevelsesrig dag. Nu sidder vi indenfor med fuldt blus på alle (LED)lys, efter at have været på gåtur ind til Engen, der ligger på en bakketop og tager sig meget malerisk ud.

Tid til en kop koffeinfri campingkaffe. Vi er begge to trætte.

Den lille by Engen i aftenskumringen. Horisonten domineres af en af de udslukte vulkankegle, der giver landskabet sit karakteristiske, særprægede udseende.

Turen fortsætter med [del 2](#)